

Sygn. akt VII U 4015/19

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 sierpnia 2021 r.

**Sąd Okręgowy Warszawa - Praga w Warszawie VII Wydział Pracy
i Ubezpieczeń Społecznych**

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Gąsior

Protokolant sekr. sądowy Marta Jachacy

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 lipca 2021 r. w Warszawie

sprawy P. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych(...) Oddział w W.

z udziałem B. Ż. (1)

o ustalenie podlegania ubezpieczeniom społecznym

na skutek odwołania P. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 lipca 2019 r. nr (...)

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 lipca 2019 r. nr (...), w ten sposób, że stwierdza, że P. S. jako pracownik u płatnika składek B. Ż. (1) podlega obowiązkowo ubezpieczeniom/u: emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 lipca 2018 roku.

SSO Renata Gąsior

UZASADNIENIE

W dniu 7 sierpnia 2019 r. **P. S.** złożyła odwołanie od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W. z dnia 26 lipca

2019 r. nr (...) w przedmiocie ustalenia podlegania ubezpieczeniom społecznym. W uzasadnieniu odwołania ubezpieczona wyjaśniła,

że jest zatrudniona w Restauracji (...) w Z. od 1 lipca 2019 r.,

a stałą umowę o pracę dostała, gdyż rzetelnie wykonywała swoje obowiązki. Zaznaczyła przy tym, że nie informowała pracodawcy o tym, że jest w ciąży. Wskazała również świadków mogących potwierdzić wykonywanie przez nią pracy (odwołanie k. 3 a.s.).

W odpowiedzi na odwołanie z 13 sierpnia 2019 r. **Zakład Ubezpieczeń Społecznych (...) Oddział w W.** wniósł o jego oddalenie na podstawie

art. 477¹⁴ § 1 k.p.c. oraz zasądzenie kosztów procesu. Uzasadniając stanowisko organu rentowego działający w jego imieniu pełnomocnik wyjaśnił, że organ wszczął z urzędu postępowanie w sprawie zgłoszenia odwołującej

do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych z tytułu wykonywania umowy

o pracę zawartej z B. Ż. (1). W dniu 16 listopada 2018 r. odwołująca urodziła dziecko, a powyższe zgłoszenie jej do ubezpieczeń jest jej pierwszym

i jedynym tytułem do ubezpieczeń. W wyniku przeprowadzonego postępowania organ rentowy uznał, że odwołującą i zainteresowaną nie łączył stosunek pracy. Organ rentowy nie dał wiary wyjaśnieniom płatnika w kwestii dotyczącej faktycznej potrzeby zatrudnienia odwołującej na stanowisku pomocy kucharza, gdyż na okres jej nieobecności nie została zatrudniona nowa osoba. Ponadto zdaniem organu rentowego przedstawione przez strony dokumenty zostały sporządzone jedynie w celu uwiarygodnienia faktu istnienia stosunku pracy pomiędzy płatnikiem a ubezpieczoną. W tych okolicznościach zdaniem organu rentowego zgłoszenia do ubezpieczeń dokonano, aby umożliwić P. S. uzyskanie tytułu do ubezpieczeń w związku ze zbliżającym się macierzyństwem (odpowiedź na odwołanie k. 7-10 a.s.).

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczona P. S. posiada wykształcenie podstawowe.

Po ukończeniu gimnazjum rozpoczęła naukę w Technikum G.-Hotelarskim nr 2 im. prof. S. B. w W., gdzie uczyła się w roku szkolnym 2016/2017 i 2017/2018. W drugim semestrze drugiej klasy zrezygnowała z dalszej nauki w technikum (orzeczenie lekarskie k. 139 a.k., świadectwo szkolne k. 143 a.k.; zeznania odwołującej k. 102-104 a.s.).

Zainteresowana od 2013 roku B. Ź. (1) prowadzi działalność gospodarczą w zakresie gastronomii. W ramach działalności zainteresowana prowadziła restaurację (...) w Z. przy ul. (...). Z czasem w restauracji zaczęła pracować córka zainteresowanej U. Ź. oraz jej siostra R. L.. W prowadzeniu działalności pomagał jej też mąż (zeznania świadek R. L. k. 100-102 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.; protokół przesłuchania zainteresowanej – akta kontroli).

P. S. i B. Ź. (1) znają się. Mieszkały w tym samym bloku położonym przy ul. (...) w W.. Ubezpieczona знаła się też z córką zainteresowanej, która od czasów gimnazjum czasami przyprowadzała ją do restauracji matki. Zdarzało się, że P. S. okazjnie pomagała przy pracach w restauracji na kuchni oraz w czasie organizowanych w restauracji imprez. Od 2016 roku ubezpieczona spotykała się również z synem zainteresowanej, K. Ź. (zeznania świadek R. L. k. 100-102 a.s., zeznania odwołującej k. 102-104 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.).

W maju 2018 roku B. Ź. (1) zaproponowała P. S. zatrudnienie w restauracji. Zainteresowana potrzebowała dodatkowego pracownika, gdyż w tym czasie jej córka już u niej nie pracowała z uwagi na urodzenie dziecka. Strony zdecydowały się zawrzeć umowę o pracę, którą podpisały w dniu 1 lipca 2018 r. Zgodnie z umową, zawartą na czas nieokreślony, ubezpieczona została zatrudniona na stanowisku pomocy kucharza, w pełnym wymiarze czasu pracy i z wynagrodzeniem w wysokości 2.100 zł brutto miesięcznie (umowa o pracę z 01.07.2018 r., zakres czynności pracownika – akta kontroli; zeznania odwołującej k. 102-104 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.).

Przed zawarciem umowy, w marcu 2018 roku, P. S. zaszła w ciążę. Zatrudniając ubezpieczoną zainteresowana wiedziała, że jest w ciąży (karta ciąży k. 35 a.s., dokumentacja medyczna odwołującej k. 58 a.s., zeznania odwołującej k. 102-104 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.).

Odwołująca odbyła instruktaż stanowiskowy oraz przeszła szkolenie w dziedzinie BHP. Do ubezpieczeń została zgłoszona dopiero w dniu 16 sierpnia 2018 r. Powodem opóźnienia była zmiana biura rachunkowego przez zainteresowaną oraz weryfikacja dokumentacji prowadzonej przez poprzednie biuro rachunkowe (oświadczenie o przeszkoleniu wstępnym k. 135 a.k., karta szkolenia BHP k. 131 a.k. i szkolenia wstępnego k. 139v a.k., umowa o prowadzenie podatkowej księgi przychodów i rozchodów z 01.06.2019 r. k. 165 a.k., protokół przesłuchania zainteresowanej – akta kontroli).

Do obowiązków ubezpieczonej należała pomoc przy przygotowaniu posiłków oraz ich podawanie gościom. Wykonywała takie czynności, jak obieranie warzyw, tłuczenie kotletów, mielenie, krojenie i nadziewanie mięsa, zmywanie naczyń, a także wydawaniem posiłków. B. Ź. (1) wydawała jej na bieżąco polecenia. Ubezpieczona wykonywała pracę przez 8 godzin dziennie, zazwyczaj od 7:00, czasami od 8:00 lub 9:00, lista obecności była prowadzona w formie zeszytu.

Wynagrodzenie było jej wypłacane gotówką (zeznania świadek R. L. k. 100-102 a.s., zeznania odwołującej k. 102-104 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.; lista płac, lista obecności – akta kontroli).

W trakcie zatrudnienia u zainteresowanej ubezpieczona nie korzystała ze zwolnienia lekarskiego aż do dnia porodu, tj. 16 listopada 2018 r. Po urodzeniu dziecka odwołująca nie wróciła do świadczenia pracy (zeznania świadek R. L. k. 100-102 a.s., zeznania odwołującej k. 102-104 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.).

W 2017 roku dochód B. Ż. (1) z prowadzonej działalności wyniósł 67.462,24 zł (przychód: 487.815,85 zł, koszt uzyskania przychodu:

420.353,61 zł). W 2018 roku zainteresowana zanotowała stratę w wysokości 19.285,46 zł (przychód: 526.614,55 zł, koszt uzyskania przychodu:

545.900,01 zł), co było spowodowane podniesieniem czynszu z 12.000 zł miesięcznie do 17.000 zł miesięcznie. Na dzień 22 marca 2013 r. B. Ż. (1) posiadała zaległości z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne w wysokości:

- ubezpieczenia społeczne – za okres od 05/2017 do 02/2019 w wysokości 43.429,31 zł,
- ubezpieczenia zdrowotne – za okres od 04/2017 do 02/2019 w wysokości 13.061,19 zł,
- Fundusz Pracy i Fundusz Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych – za miesiąc 01/2017 i okres od 04/2017 do 02/2019 w wysokości 3.234,35 zł.

W czerwcu 2020 roku zainteresowana zamknęła restaurację (...)

z powodu braku dochodów na pokrycie czynszu najmu lokalu spowodowane ogłoszonym stanem pandemii. Jednocześnie w lipcu 2020 roku otworzyła bistro w Z. przy ul. (...) (wniosek o przeprowadzenie kontroli – akta rentowe; zeznania podatkowe z lat 2017-2018 k. 80 a.s.; zeznania świadek R. L. k. 100-102 a.s., zeznania zainteresowanej k. 104-106 a.s.).

W lutym 2019 roku Zakład Ubezpieczeń Społecznych(...)Oddział

w W. wszczął z urzędu postępowanie w sprawie prawidłowości zgłoszenia P. S. do obowiązkowych ubezpieczeń z tytułu zatrudnienia u zainteresowanej. Po przeprowadzeniu postępowania oraz kontroli u płatnika składek, ZUS II Oddział w W. wydał w dniu 26 lipca 2019 r. decyzję nr (...) na podstawie której stwierdził, że P. S. jako pracownik u płatnika składek Restauracja (...) nie podlega obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym, chorobowemu i wypadkowemu od 1 lipca 2018 r.

Zgodnie z uzasadnieniem decyzji, w ocenie organu rentowego łącząca strony umowa o pracę z dnia 1 lutego 2020 r. została zawarta dla pozorów w myśl

art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p., jedynie w celu uzyskania przez odwołującą prawa do świadczeń. W ocenie organu rentowego o powyższym świadczyły takie okoliczności, jak powstanie niezdolności do pracy wkrótce po zatrudnieniu, nieprzedłożenie przez strony dowodów potwierdzających wykonywanie przez odwołującą pracy oraz fakt, że zgłoszenie u B. Ż. (1) jest pierwszym tytułem do ubezpieczeń odwołującej (zawiadomienie o wszczęciu postępowania z 21.02.2019 r., decyzja ZUS z 27.07.2020 r. k. 93-100 a.r.).

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dowodów zgromadzonych w toku postępowania przed organem rentowym oraz postępowaniu niniejszym w zakresie, w jakim wynikały z nich okoliczności istotne dla rozstrzygnięcia sprawy – związane przede wszystkim z zatrudnieniem odwołującej i wykonywaniem przez nią pracy. W szczególności Sąd oparł się na zeznaniach świadka oraz stron – R. L., P. S. i B. Ż. (2), dając im wiarę w całości. W ocenie Sądu relacje stron były wiarygodne, wzajemnie spójne a ponadto korespondowały treściowo z dokumentacją załączoną do akt sprawy i akt rentowych.

Strony nie wniosły o uzupełnienie materiału dowodowego, który został uznany przez Sąd za wystarczający do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie było zasadne.

Istota sporu w niniejszej sprawie sprowadzała się do ustalenia, czy między odwołującą się P. S. a zainteresowaną B. Ż. (1), prowadzącą działalność gospodarczą pod firmą Restauracja (...), doszło do nawiązania stosunku pracy, skutkującego objęciem odwołującej ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi, chorobowym i wypadkowym. Organ rentowy zakwestionował zawartą przez strony umowę o pracę z dnia 1 lipca 2017 r., na podstawie której odwołująca została zatrudniona na stanowisku pomocy kuchennej, uznając, że stronom towarzyszył zamiar zagwarantowania odwołującej prawa do świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Na wstępie należy wskazać, że stosunek pracy stanowi tytuł podlegania ubezpieczeniom społecznym. Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 13 października 1998 roku o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2021 r. poz. 423) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają,

z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są pracownikami. Z mocy ww. ustawy, tj. w myśl art. 11 ust. 1 i art. 12 ust. 1, pracownicy podlegają również ubezpieczeniu chorobowemu

i wypadkowym. Objęcie ubezpieczeniem z tytułu zatrudnienia, zgodnie z art. 13 pkt 1 u.s.u.s., następuje od dnia nawiązania stosunku pracy do jego ustania. Stosownie do treści definicji zawartej w art. 2 ustawy z dnia 26 czerwca 1974 r. Kodeks pracy (t.j. Dz. U. 2020 r. poz. 1320) pracownikiem jest osoba zatrudniona między innymi na podstawie umowy o pracę. Użyty w powyższym przepisie zwrot „zatrudniona” oznacza istnienie między pracownikiem a pracodawcą szczególnej więzi prawnej o charakterze zobowiązaniowym, tj. stosunku pracy. Zgodnie z art. 22 § 1 k.p. przez nawiązanie stosunku pracy pracownik zobowiązuje się do wykonywania pracy określonego rodzaju na rzecz pracodawcy i pod jego kierownictwem oraz w miejscu i czasie wyznaczonym przez pracodawcę,

a pracodawca – do zatrudniania pracownika za wynagrodzeniem. W ujęciu ww. przepisu stosunek pracy to relacja prawna łącząca pracodawcę i pracownika,

na której treść składają się wzajemne prawa i obowiązki. Swoistość stosunku pracy wyraża się w jego cechach, które odróżniają go od stosunków cywilnoprawnych, a także zwyczajowej, okazjonalnej pomocy członków najbliższej rodziny świadczonej na rzecz określonego przedsiębiorcy, w ramach których świadczona jest praca. Do tych właściwości stosunku pracy należą: dobrowolność zobowiązania, zarobkowy charakter stosunku pracy, osobisty charakter świadczenia pracy oraz podporządkowanie pracownika co do miejsca, czasu i sposobu wykonywania pracy, wyrażające się również w możliwości wydawania pracownikowi poleceń dotyczących pracy.

W niniejszej sprawie organ rentowy stanął na stanowisku, zgodnie z którym zgłoszenie P. S. do pracowniczego tytułu ubezpieczeń miało na celu wyłącznie uzyskanie świadczeń, a nie faktyczne wykonywanie zatrudnienia.

W uzasadnieniu skarżonej decyzji organ rentowy powołał się na pozornosc stosunku pracy między stronami w rozumieniu art. 83 § 1 k.c. w zw.

z art. 300 k.p. W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, formułowany w oparciu

o treść cytowanego art. 83 k.c., zgodnie z którym zamiar nawiązania stosunku ubezpieczenia społecznego, bez rzeczywistego wykonywania umowy o pracę, świadczy o fikcyjności zgłoszenia do pracowniczego ubezpieczenia społecznego. W sytuacji, w której stronom umowy o pracę przyświeca jedynie intencja włączenia do ubezpieczenia społecznego (i uzyskanie świadczeń płynących z tego ubezpieczenia) pod pozorem zatrudnienia, bez jego rzeczywistego wykonywania (art. 83 § 1 k.c. w zw. z art. 300 k.p.), zawarcie umowy o pracę nie może rodzić skutków prawnych i stanowić podstawy do uznania, że osoba, która zawarła taką umowę podlega ubezpieczeniu społecznemu pracowników. A contrario do powyższego, przyjmuje się, że nie można stwierdzić pozorności oświadczeń woli o zawarciu umowy o pracę, w sytuacji, gdy pracownik podjął pracę i ją wykonywał, a pracodawca pracę tę przyjmował (zob. wyroki Sądu Najwyższego: z dnia 12 maja 2011 r., II UK 20/11; z dnia 19 października 2007 r., II UK 56/07; z dnia 5 października 2005 r., I UK 32/05; wyrok Sądu Apelacyjnego

w K. z dnia 11 lutego 2014 r., III AUa 929/13). Dla objęcia ubezpieczeniem społecznym z tytułu wykonywania pracy zasadnicze znaczenie ma więc nie to, czy umowa o pracę została zawarta i czy jest ważna (jako nienaruszająca art. 83 § 1 k.c.), lecz tylko to, czy strony umowy pozostawały w stosunku pracy (art. 8 ust. 1 u.s.u.s.). O tym zaś, czy strony istotnie w takim stosunku pozostawały i stosunek ten stanowi tytuł ubezpieczeń społecznych, nie decyduje samo formalne zawarcie umowy o pracę, wypłata wynagrodzenia, przystąpienie do ubezpieczenia i opłacenie składki, wystawienie świadectwa pracy, ale faktyczne i rzeczywiste realizowanie elementów charakterystycznych dla stosunku pracy (essentialia negotii), a wynikających z art. 22 § 1 k.p.

Weryfikując stanowisko Zakład Ubezpieczeń Społecznych Sąd Okręgowy przeprowadził postępowanie w oparciu o dowody zaoferowane przez odwołujących oraz zgromadzone w toku postępowania wyjaśniającego przed organem rentowym, w wyniku czego ostatecznie przyjął, iż okoliczności sprawy potwierdzają rzeczywisty charakter zatrudnienia P. S. w ramach kwestionowanej przez ZUS umowy o pracę z dnia 1 lipca 2018 r. W ocenie Sądu zebrany w sprawie materiał dowodowy potwierdza, że odwołująca faktycznie świadczyła pracę. Z dokonanych przez Sąd ustaleń wynika, że odwołująca się została zatrudniona u zainteresowanej B. Ż. (1) jako pomoc kuchenna w prowadzonej przez nią restauracji (...) w Z.. Sąd uznał zeznania stron za wiarygodne w zakresie, w jakim potwierdziły faktyczne świadczenie pracy przez odwołującą. Należy zaznaczyć, że odwołująca została zatrudniona w charakterze pomocy kuchennej, a wykonywane przez nią obowiązki sprowadzały się do prostych czynności, jak przygotowywanie żywności (obieranie warzyw, przygotowywanie mięsa), zmywanie naczyń czy też wydawanie posiłków. Przy takim charakterze zatrudnienia trudno oczekiwać

– jak zdaje się sugerować w uzasadnieniu skarżonej decyzji organ rentowy – by strony były w stanie przedstawić materialne dowody potwierdzające fakt wykonywania pracy przez odwołującą. Tym samym w ocenie Sądu zasadne było oparcie się w większej mierze na zeznaniach przesłuchanych w sprawie osób, w tym stron, w szczególności, że ich relacje co do kwestii istotnych w sprawie były zbieżne z zeznaniami świadek R. L.. Świadek potwierdziła, że odwołująca wykonywał pracę przez 8 godzin dziennie, pięć dni w tygodniu, na przełomie lipca i listopada 2018 roku, a Sąd nie znalazł podstaw do tego, by zeznania świadka w tym zakresie kwestionować, w szczególności, iż były spójne z zeznaniami pozostałych osób. Sąd zważył przy tym, że wprawdzie organ rentowy nie kwestionował innych elementów stosunku pracy jaki łączył odwołującą z zainteresowaną, tym niemniej zebrane w sprawie dowody potwierdzają istnienie także innych cech o których mowa w art. 22 § 1 k.p. –

w tym odpłatny charakter wykonywanej pracy oraz wykonywanie pracy w ramach podporządkowania pracowniczego. Odwołująca miała otrzymywać wynagrodzenie w formie gotówkowej, co potwierdzają załączone do akt kontroli listy płac. Nadto świadek R. L. wskazała, że zainteresowana wydawała odwołującej na bieżąco polecenia co do tego jakie czynności ma wykonać.

Zdaniem Sądu powyższe okoliczności były wystarczające dla stwierdzenia, że strony łączył stosunek pracy. Potwierdzały bowiem faktyczne wykonywanie pracy przez odwołującą, co w zasadzie stanowiło główną przyczynę zakwestionowania przez organ zawartej przez strony umowy o pracę.

Na tle poczynionych wyżej uwag co do charakteru zatrudnienia odwołującej nie sposób przy tym podzielić zarzutu nieprzedstawienia przez strony w toku postępowania wyjaśniającego dowodów potwierdzających faktyczne świadczenie pracy, tym bardziej, że organ rentowy wzywał strony do przedłożenia dokumentów w postaci akt kadrowych (kopia umowy o pracę, listy płac, zaświadczenia o odbyciu szkoleń BHP itp.), zaś po ich przedłożeniu stwierdził, że nie są one wystarczające do uznania, iż ubezpieczona faktycznie wykonywała obowiązki pomocy kucharza. Jednocześnie organ rentowy nie wskazał żadnych przyczyn z powodu których uznał zaoferowane przez strony oświadczenie R. L. z dnia 21 czerwca 2019 r. za niewiarygodne. W tym kontekście wspomniane wyżej dowody należało ocenić jako środki dowodowe dostatecznie potwierdzające fakt świadczenia pracy przez odwołującą. Ponadto wymienione wyżej dowody potwierdzały przy tym, że realizowane przez odwołującą czynności odbywały się odpłatnie oraz w ramach podporządkowania pracowniczego, rozumianego jako organizacja czasu i miejsca pracy oraz

wydawanie jej poleceń. Pozwalało to zatem uznać, że współpraca odwołującej i zainteresowanej nosiła cechy stosunku pracy w rozumieniu art. 22 § 1 k.p.

Na tym tle Sąd Okręgowy nie podzielił argumentów, które zgodnie ze stanowiskiem organu rentowego miały uzasadniać pozorność zawartej przez strony umowy o pracę. Wprawdzie nie można pomijać, że odwołująca zawierając umowę o pracę była w 4 miesiącu ciąży, a strony znały się przed zatrudnieniem – odwołująca kolegowala się z córką zainteresowanej, czasem uczestniczyła

w pracy restauracji jako pomoc kuchenna lub kelnerka, a dodatkowo syn zainteresowanej w okresie zatrudnienia był jej partnerem i jest ojcem jej dziecka – niemniej jednak okoliczności te nie powinny jednoznacznie świadczyć na niekorzyść strony odwołującej. Na tle wymienionych wyżej przepisów brak bowiem przeszkód do zatrudnienia przez przedsiębiorcę osób z kręgu rodziny bądź znajomych. Nie przemawia za tym również argument, że sytuacja odwołującej odzwierciedla typową sekwencję zdarzeń, polegającą na podjęciu zatrudnienia przez kobietę będącą w ciąży. Samo podjęcie zatrudnienia w celu zagwarantowania sobie podstawy do uzyskania świadczeń związanych z nadchodzącym macierzyństwem nie świadczy o pozorności umowy o pracę bądź też zamiarze obejścia prawa, skoro objęcie ubezpieczeniem stanowi niejako skutek uboczny uzyskania statusu pracownika – w szczególności, gdy praca była faktycznie świadczona, co też w przypadku odwołującej zdaniem Sądu

w rzeczywistości miało miejsce. Z tej też perspektywy bez znaczenia dla oceny zatrudnienia odwołującej pozostaje również okoliczność, że przed zawarciem spornej umowy z zainteresowaną nie miała innego tytułu ubezpieczeń.

Taka okoliczność zdaniem Sądu nie budzi wątpliwości mając na względzie,

że odwołująca, jako osoba młoda (18 lat w dniu zawarcia umowy), może nie legitymować się wcześniejszym doświadczeniem na rynku pracy znajdującym odzwierciedlenie w postaci pracowniczego tytułu ubezpieczenia społecznego.

W ocenie Sądu za pozornością stosunku pracy nie przemawiała również sytuacja finansowa zainteresowanej. O ile z przedłożonych przez stronę zeznań podatkowych wynika, że w 2018 roku (tj. okresie zatrudnienia odwołującej) osiągnęła stratę, a dodatkowo bezspornie posiada zadłużenie wobec ZUS z tytułu składek na ubezpieczenia społeczne, o tyle są to kwestie pozostające na uboczu istoty sprawy o podleganie ubezpieczeniom społecznym przez odwołującą, która skupia się na faktycznej realizacji łączącej strony umowy o pracę. Sąd miał przy tym na względzie, że strata zainteresowanej z działalności była nieznaczna w porównaniu do zysku z roku poprzedniego, jak również w stosunku do obrotów finansowych zainteresowanej w 2018 roku, sięgających kwoty rzędu 500.000 zł, co pozwala na przyjęcie, że zainteresowana posiadała środki finansowe umożliwiające zatrudnienie odwołującej z wynagrodzeniem w wysokości równej minimalnego wynagrodzenia w 2018 roku

Na tym tle Sąd Okręgowy nie podzielił stanowiska organu rentowego, uznając, że zawarta przez strony umowa o pracę nie spełnia cech pozorności

(art. 83 § 1 k.c.). Nie znajdując podstaw do uznania spornej umowy za pozorną, Sąd Okręgowy uznał odwołanie P. S. za zasadne i na podstawie

art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. zmienił skarżoną decyzję, orzekając jak w sentencji wyroku.

SSO Renata Gąsior